

Cod ECLI

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 7 decembrie 2020

Completul constituit din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-a luat în examinare recursul formulat de către recurentul reclamant în contradictoriu cu intimatul pârât împotriva Sentinței civile nr. ... din data de ..., pronunțată de Tribunalul ... în dosar nr. ..., cauza având ca obiect drepturi bănești.

Compunerea completului de judecată desemnat să participe la judecarea cauzei a fost stabilită potrivit Hotărârii Colegiului de conducere al ... nr. .. și a fost modificată conform procesului verbal atașat la dosar, la fila 59.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă pentru intimatul pârât, consilier juridic ..., care depune delegația de reprezentare la fila 182 din dosar, lipsă fiind recurentul reclamant.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că dosarul a fost repus pe rol pentru a se pune în discuție oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept cu privire la începutul termenului de prescripție. S-a solicitat judecarea cauzei în lipsă. Au fost depuse concluzii de către intimatul pârât ... la data de 09.11.2020, respectiv filele 35-44 din dosar și la data de 26.11.2020, respectiv filele 47-58 din dosar. La data de 04.12.2020 recurentul reclamant ... a depus o cerere de amânare, însoțită de înscrisuri, respectiv filele 60-181 din dosar.

Curtea acordă cuvântul asupra cererii de repunere pe rol.

Reprezentantul intimatului pârât este de acord cu repunerea cauzei pe rol.

Curtea încuviințează cererea de repunere pe rol și, constatând că la data de 4 decembrie 2020 recurentul reclamant a depus o cerere de amânare însoțită de practică judiciară, respectiv filele 60-181 din dosar, pune în discuție cererea formulată de către recurentul reclamant.

Reprezentantul intimatului pârât solicită soluționarea la acest termen de judecată a cauzei și apreciază că prin cererea de amânare formulată de către recurentul reclamant nu sunt indicate motive temeinice care să justifice amânarea.

Curtea, în urma deliberării, având în vedere motivele pentru care s-a formulat cerere de amânare, apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de articolul 222 C. proc. civ., de la momentul comunicării hotărârii care face obiectul prezentului recurs recurentul reclamant având suficient timp pentru a angaja un apărător în prezenta cauză, sens în care respinge cererea de amânare formulată.

Curtea acordă cuvântului asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o dezlegare de drept cu privire la momentul începerii termenului de prescripție.

Reprezentatul intimatului pârât solicită încuviințarea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de articolul 519 C. proc. civ. privind obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, mai multe apreciază că este necesară o dezlegare prealabilă în ceea ce privește prezenta cauză.

Curtea, având în vedere practica judiciară depusă de către recurentul reclamant pentru acest termen de judecată, în măsura în care se va ajunge la concluzia că în cauză ar fi oportună formularea unui recurs în interesul legii, caz în care s-ar ajunge la concluzia că nu se mai impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o dezlegare de drept, solicită poziția intimatului pârât cu privire la recursul formulat.

Reprezentantul intimatului pârât lasă la aprecierea instanței și arată că nu a avut timp să studieze toată practica judiciară depusă de către recurentul reclamant, anexat cererii de amânare formulate pentru acest termen de judecată.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

I. Expunerea litigiului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalul ... la data de 26.02.2020, reclamantul ... în contradictoriu cu pârâtul ... a solicitat obligarea pârâtului să calculeze și să-i acorde, pentru misiunea internațională de menținere a păcii ... (...) la care a participat în perioada 08.05.2014-09.05.2016, următoarele drepturi: 1. diurna în valută reglementată de art. 1, alin. 1 din H.G. nr. 1086/2004, completată de H.G. nr. 639/2008; 2. costurile pentru facilitarea legăturii cu familia reglementate de art. 3 din H.G. nr. 1086/2004, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară; 3. obligarea pârâtului ..., la calcularea și la achitarea sumelor reprezentând rezultate ca urmare a diferenței dintre drepturile solicitate de mai sus și drepturile acordate până în prezent; reclamantul a solicitat actualizarea sumelor cu coeficientul de inflație precum și acordarea dobânzii legale; 4. repararea vătămării produse prin neacordarea drepturilor mai susmenționate, vătămare ce are caracter continuu, care a debutat odată cu participarea reclamantului la misiunea internațională și continuând până în prezent.

Reclamantul a precizat că în perioada 08.05.2014-09.05.2016, și-a desfășurat activitatea în cadrul misiunii internaționale de menținere a păcii ... (...) sub egida O.N.U.

Reclamantul a menționat prevederile pe care le-a considerat relevante din H.G. nr. 1086/2004, respectiv: Art. 1 alin. (1) „Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2, lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, beneficiază de diurnă în valută care nu include cheltuielile de hrană calculată în baza ordinului de numire în funcție, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară, după executarea misiunii: a) ofițerii - 40 dolari SUA/zi/persoană; b) alte categorii de personal - 35 de dolari SUA/zi/persoană ” Art. 2 alin. (1) „Personalul participant la misiuni în afara teritoriului statului român, prevăzut la art. 1, denumit în continuare personal, beneficiază gratuit de drepturi de hrană și cazare, (2) Hrănirea și cazarea personalului se asigură în conformitate cu prevederile acordurilor/înțelegerilor tehnice încheiate pentru participarea la misiune. (3) În lipsa unor acorduri/înțelegeri tehnice, personalul beneficiază de o alocație valorică de 20 dolari SUA/zi/persoană și de cazare potrivit Hotărârii nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare. Art. 3 „Pe durata misiunii personalul beneficiază de 1 dolar SUA/zi persoană pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere.” Art.

4 alin (3): „Drepturile în valută nu se acordă în perioadele când, pe timpul executării misiunii personalul se deplasează în țară.”

Reclamantul a precizat că H.G. nr. 1086/2004 este un act normativ cu caracter militar, adoptat în temeiul art.108, alin.(4), teza ultima din Constituția României, republicată, care a fost comunicat numai instituțiilor interesate și nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României.

Prin Sentința civilă nr. Tribunalul ... a admis excepția prescripției extinctive invocată prin întâmpinare de pârât și a respins acțiunea ca prescrisă.

Pentru a pronunța această soluție Tribunalul a reținut că reclamantul invocă necunoașterea prevederilor H.G. nr. 1086/2004, având în vedere nepublicarea acesteia în Monitorul Oficial. Instanța a reținut că art. I pct. 11 din H.G. nr. 582/2015 a adus unele modificări H.G. nr. 518/1995, prin introducerea art. 9 indice 1, conform căruia, polițiștii care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român în comun cu forțele armate ale României sau similare celor prevăzute la art. 2 din legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, pentru forțele armate, beneficiază de diurnă și cazare cu aplicarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, cu modificările și completările ulterioare.

Instanța a precizat că H.G. nr. 582/2015 a intrat în vigoare în data de 27.07.2015.

Tribunalul a precizat că aportul modificărilor introduse prin H.G. nr. 582/2015, rezidă nu doar în trimiterea pe care o realizează la H.G. nr. 1086/2004, dar și în enumerarea expresă a drepturilor de cazare și diurnă care se cuvin polițiștilor care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român. Sintetizând, tribunalul a precizat drepturile cuvenite sunt reafirmate prin H.G. nr. 582/2015, doar condițiile acordării acestora, fiind reglementate prin H.G. nr. 1086/2004. Tribunalul a arătat că menționarea H.G. nr. 1086/2004 în cuprinsul H.G. nr. 582/2015, asigură premisa cunoașterii H.G. nr. 1086/2004. În consecință tribunalul a arătat că și validându-se raționamentul reclamantului conform căruia, în condițiile nepublicării unui act normativ nu se poate lua act de conținutul concret al acestuia, este întrunită ultima teză a art. 2523 cod civil (trebuia să cunoască nașterea lui). Rămânând pe linia acestui raționament, reclamantul trebuia să cunoască drepturile menționate expres de H.G. nr. 582/2015, având din acest moment al publicării ultimului act normativ, posibilitatea efectivă de a le solicita.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul ..., în cadrul căruia a subliniat că nu este suficientă menționarea în H.G. nr. 582/2015 a H.G. nr. 1086/2004 pentru a aprecia că a luat cunoștință de drepturile prevăzute de acest din urmă act normativ atâta timp cât acesta nu a fost publicat în Monitorul Oficial.

II. Norme de drept intern aplicabile în speță:

În speță sunt relevante următoarele prevederi ale **H.G. nr. 1086/2004** (nepublicată în Monitorul Oficial), acestea fiind redate așa cum au fost menționate în cererea de chemare în judecată, conținutul acestora nefiind contestat de pârât:

Art. I alin. (1) „Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2, lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, beneficiază de diurnă în valută care nu include cheltuielile de hrană calculată în baza ordinului de numire în funcție, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară, după executarea misiunii: a) ofițerii — 40 dolari SUA/zi/persoană; b) alte categorii de personal -35 de dolari SUA/zi/persoană”

Art.3: „Pe durata misiunii personalul beneficiază de 1 dolar SUA/zi persoană pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere”

Prin **art. I pct. 11 din H.G. nr. 582/2015**, s-a introdus în H.G. nr.518/1995, art. 9 indice 1, conform căruia, „polițiștii care participă la misiuni și operații în afara teritoriului

statului român în comun cu forțele armate ale României sau similare celor prevăzute la art. 2 din legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, pentru forțele armate, beneficiază de diurnă și cazare cu aplicarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, cu modificările și completările ulterioare.”

Conform **art. 2523 din Codul civil**, „Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui.”

III. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare

Problema de drept asupra căreia este necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe este dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2.523 C.civ., publicarea în Monitorul Oficial al României a H.G. nr. 582/2015 - pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, determină momentul obiectiv de la care reclamantul ar fi trebuit să cunoască existența drepturilor reclamate având ca obiect drepturi bănești reglementate de H.G. nr. 1.086/2004 - pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Admisibilitatea sesizării:

După cum rezultă din prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții de admisibilitate: să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite; problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte; chestiunea de drept să fie nouă; să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În speță, curtea reține că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

În ceea ce privește existența unei probleme de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite, problema expusă îndeplinește această condiție, câtă vreme în speță se pune problema stabilirii momentului în care beneficiarul ar fi trebuit să își cunoască drepturile prevăzute de un act normativ nepublicat în Monitorul Oficial, dar menționat într-un act publicat. Se va proceda, ulterior analizării condițiilor de admisibilitate la dezvoltarea problemei de drept și a posibilelor interpretări în cadrul expunerii punctului de vedere al instanței.

Curtea de Apel ... este investită cu soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri prin care s-a soluționat în primă instanță un litigiu de contencios administrativ, deci problema se ridică în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În ceea ce privește caracterul esențial al problemei de drept, curtea constată că soluționarea cauzei depinde de aprecierea asupra posibilității de a se considera că de la data publicării H.G. nr. 582/2015 reclamantul ar fi trebuit sau nu să cunoască drepturile prevăzute de H.G. nr. 1086/2004, de acest aspect depinzând soluționarea excepției prescripției extinctive, respectiv menținerea sau casarea sentinței primei instanțe.

Referitor la noutatea chestiunii de drept și această condiție este îndeplinită întrucât problema de drept se referă concret la efectul art. 1 pct. 11 din H.G. nr. 582/2015 cu privire la posibilitatea beneficiarului de a cunoaște drepturile prevăzute de H.G. nr. 1086/2004. Relevant sub aspectul noutății chestiunii de drept este și faptul că problema prescripției oricum nu se poate pune, în context, decât cel mai devreme începând cu 3 ani ulterior intrării în vigoare a H.G. nr. 582/2015.

În fine, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei de drept ridicate și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților:

În speță, pârâțul a depus la dosarul cauzei concluzii scrise prin care a arătat este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu întrebarea prealabilă referitoare la începutul în speță al termenului de prescripție.

Pârâțul a procedat la analiza condițiilor de admisibilitate și a arătat că acestea sunt îndeplinite.

Instanța subliniază faptul că pârâțul a arătat că pe rolul instanțelor există **mai mult de 600 de dosare** având un obiect similar acțiunii care face obiectul prezentei cauze, ceea ce demonstrează și mai mult necesitatea pronunțării unei decizii prealabile de către Înalta Curte.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată:

Obiectul prezentei cauze îl reprezintă solicitarea reclamantului de a i se acorda diferența între sumele de bani efectiv încasate și sumele de bani la care avea dreptul conform art. 1 alin. 1 din H.G. nr. 1086/2004 (diurnă în valută a) ofițerii - 40 dolari SUA/zi/persoană; b) alte categorii de personal - 35 de dolari SUA/zi/persoană) și de art. 3 din H.G. nr. 1086/2004 (1 dolar SUA/zi persoană pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere). Instanța precizează că actul normativ menționat nu a fost publicat în Monitorul Oficial, textele legale fiind menționate de reclamant și necontestate de pârât.

Prin H.G. nr. 582/2015, s-a introdus în H.G. nr. 518/1995, art. 9 indice 1, conform căruia, „polițiștii care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român în comun cu forțele armate ale României sau similare celor prevăzute la art. 2 din legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, pentru forțele armate, beneficiază de diurnă și cazare cu aplicarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, cu modificările și completările ulterioare. H.G. nr. 582/2015”.

În consecință, actul în care sunt prevăzute drepturile solicitate de reclamant și cuantumul concret al sumelor de bani la care este acesta îndreptățit (H.G. nr. 1086/2004), nu a fost niciodată publicat în Monitorul Oficial, fiind însă menționat de H.G. nr. 582/2015 publicată în Monitorul Oficial și care a intrat în vigoare la 27.07.2015. De asemenea în cadrul H.G. nr. 582/2015 s-a menționat dreptul persoanelor aflate în situația reclamantului la diurnă, fără să se precizeze însă cuantumului sumei de bani concret la care acestea sunt îndreptățite.

Problema de drept care se pune în consecință este dacă, în aplicarea art. 2.523 din Codul civil, de la momentul publicării H.G. nr. 582/2015 se poate sau nu considera că reclamantul trebuia să cunoască drepturile prevăzute de H.G. nr. 1086/2004, în condițiile în care aceasta nu a fost publicată în Monitorul Oficial, dar a fost menționată de H.G. nr. 582/2015, care a precizat și unele din drepturile prevăzute de H.G. 1086/2015 fără să menționeze concret sumele de bani la care beneficiarii sunt îndreptățiți.

Cu alte cuvinte, în situația diurnei, se pune problema de a determina dacă se poate considera că reclamantul trebuia să își cunoască dreptul atunci când ar fi trebuit să știe că are, cu titlu general, dreptul la diurnă sau în momentul în care ar fi trebuit să știe că are dreptul la diurnă într-un cuantum de 40 sau după caz 35 de dolari/pe zi. În situația sumei de bani pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere se pune problema de a determina dacă se poate considera că reclamantul trebuia să își cunoască dreptul în momentul în care trebuia să

cunoască existența actului normativ care îl prevede, acesta nefiind însă publicat în Monitorul Oficial.

O posibilă interpretare este aceea conform căreia menționarea generală în H.G. nr. 582/2015 a H.G. nr. 1086/2004 și a dreptului la diurnă prevăzut de aceasta este suficientă pentru a se considera că reclamantul ar fi trebuit să cunoască drepturile prevăzute de H.G. nr. 1086/2004.

Se poate considera, în această interpretare, că reclamantul ar fi avut, de la momentul publicării în Monitorul Oficial a H.G. nr. 582/2015 posibilitatea de a face demersuri pentru a afla conținutul concret al drepturilor prevăzute de H.G. nr. 1086/2004. De asemenea, se poate argumenta că reclamantul ar avea posibilitatea să introducă o cerere de chemare în judecată prin care să solicite cu titlu general „drepturile de prevăzute de H.G. nr. 1086/2004”, urmând ca identificarea quantumului concret al acestora să se realizeze în cursul procesului sau cu ocazia executării hotărârii pronunțate.

O altă interpretare este cea conform căreia cunoașterea existenței unui drept presupune cunoașterea concretă a ceea ce înseamnă respectivul drept, respectiv cunoașterea dreptului de a beneficia de o sumă de bani înseamnă cunoașterea concretă a sumei de bani la care beneficiarul are dreptul. În această interpretare cu privire la diurnă a cunoaște dreptul nu înseamnă ca beneficiarul doar să știe că are dreptul la diurnă, ci să știe că are dreptul la 40 sau după caz 35 de dolari SUA pe zi cu titlu de diurnă. În cazul dreptului la o sumă de bani pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere, a cunoaște dreptul nu înseamnă să se cunoască existența H.G. nr. 1086/2004 care prevede acest drept ci să se cunoască dreptul de a beneficia de 1 dolar SUA pe zi cu acest titlu.

Raportul juridic, dreptul subiectiv și obligația corelativă trebuie să fie înțelese ca având un conținut concret, nu doar abstract, fiind necesar să se cunoască exact ce înseamnă acestea pentru a se aprecia că dreptul este cunoscut.

În această interpretare, a accepta ideea că reclamantul ar fi trebuit să introducă acțiunea în justiție de când s-a publicat H.G. nr. 582/2015 ar însemna ca beneficiarilor nu doar să fie încurajați, ci să li se impună să formuleze o acțiune cu un obiect imprecis determinat, respectându-se cu mai puțină strictețe art. 194 din Codul de procedură civilă, o acțiune al cărei obiect se determină în cursul procesului sau cu ocazia executării silite.

Conform acestei opinii, nu se poate considera că la momentul publicării H.G. nr. 582/2015 beneficiarii ar fi trebuit să facă demersuri pentru a afla conținutul concret al drepturilor prevăzute de H.G. nr. 1086/2004, întrucât începutul termenului de prescripție nu se leagă de momentul la care ar fi trebuit inițiate demersurile pentru aflarea unui drept ci de momentul în care dreptul a fost efectiv cunoscut.

În plus, numai cunoscând quantumul concret al sumei de bani la care reclamantul are dreptul cu un anumit titlu, acesta poate să estimeze dacă respectiva sumă de bani i s-a plătit integral sau nu. În consecință, faptul că reclamantul putea să cunoască actul normativ în care un drept este prevăzut sau doar existența respectivului drept, fără a se putea ști concret în ce constă acesta nu înseamnă că reclamantul trebuia să își cunoască dreptul în sensul art. 2.523 din Codul civil.

VII. Jurisprudență relevantă

Reclamantul a depus la dosarul cauzei o listă cu hotărâri judecătorești pe care a solicitat ca instanța să le aibă în vedere la soluționarea cauzei:

Procedând la verificarea datelor furnizate de reclamant și la cele existente pe site-ul www.rolji.ro și pe portalul instanțelor de judecată, curtea constată că se justifică menționarea următoarelor hotărâri judecătorești, în care situația avută în vedere este similară cu cea din prezenta speță:

Prin următoarele hotărâri definitive s-a respins excepția prescripției extinctive în acțiuni similare cu a reclamantului: Sentința nr. ... pronunțată de Tribunalul ... în dosarul nr....

(disponibilă pe www.rolii.ro), definitivă prin respingerea recursului prin Decizia nr. ...; 2. Decizia nr. ... pronunțată de Curtea de Apel .. în dosarul nr. ... (disponibilă pe www.rolii.ro); 5. Sentința civilă nr. ... pronunțată de Tribunalul ... (disponibilă pe www.rolii.ro), menținută prin Decizia nr. ... a Curții de Apel

În sensul admiterii excepției prescripției extinctive menționate în următoarele hotărâri: Sentința civilă nr. ... pronunțată de Tribunalul ... în dosarul nr. ... (disponibilă pe www.rolii.ro), menținută în privința soluției asupra prescripției extinctive prin Decizia nr. ..., pronunțată de Curtea de Apel ...; Decizia nr. ... pronunțată de Curtea de Apel ... în dosarul nr. ... (disponibilă pe www.rolii.ro).

Ca urmare, având în vedere stadiul jurisprudențial existent în aprecierea instanței există suficientă jurisprudență pentru a demonstra caracterul interpretabil al problemei de drept indicate, dar nu atât de multă încât să se justifice promovarea unui recurs în interesul legii în locul unei întrebări prealabile.

Curtea a apreciat că nu se justifică menționarea celorlalte hotărâri definitive indicate de reclamant, având în vedere că din datele existente nu rezultă că s-ar fi statuat asupra prescripției extinctive sau pentru că situația a fost diferită, de exemplu prin existența unei cereri de repunere în termen formulate în primă instanță sau prin aprecierea instanței în sensul că termenul de prescripție a fost întrerupt.

Celelalte hotărâri indicate de reclamant sunt hotărâri pronunțate în primă instanță și ca urmare, curtea apreciază că nu pot să fie avute în vedere ca jurisprudență.

În schimb, alături de precizarea pârâtului conform căreia pe rolul instanțelor judecătorești există mai mult de 600 de dosare având un obiect similar, aceste hotărâri pronunțate în primă instanță demonstrează necesitatea și oportunitatea pronunțării unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Aceasta în scopul de a se evita pronunțarea unor hotărâri judecătorești diametral opuse în situațiile identice ale persoanelor aflate în situația reclamantului.

VIII. Aspecte finale

Având în vedere cele arătate mai sus, curtea va constata admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept prezentate.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: - dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2.523 C.civ., publicarea în Monitorul Oficial al României a HG nr. 582/2015 -pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, determină momentul obiectiv de la care reclamantul ar fi trebuit să cunoască existența drepturilor reclamate având ca obiect drepturi bănești reglementate de H.G. nr. 1.086/2004 -pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, cu modificările și completările ulterioare.

Suspendă judecata prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi

Președinte,
.....

Judecător,
.....

Judecător,
.....

Grefier,
.....

